

Præsterne efter denne Lov ikke længere har Ansvaret for, at Ægteskabsbetingelserne er til Stede.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar Ændringer til Lov om Kirkers Bestyrelse af 30. Juni 1922. I Loven om Kirkers Bestyrelse er det i Henhold til § 14 tilsigtet, at de almindelige Kirkebudgetter skal kunne stadfæstes af Provstiudvalget, og man satte den Gang en Grænse for disse Budgetters Størrelse paa 500 Kr. Nu har det vist sig, at de allerfleste Kirkers Budgetter, efter at Udgiften til Opvarmning skal opføres paa Kirkens Budget, gaar over de 500 Kr., saa at det, man har tilsigtet med Loven af 30. Juni 1922, ikke er naaet, men Budgetterne er som hidtil indkommet til Ministeriets Approbation. I den Anledning foreslaar det foreliggende Lovforslag, at Grænsesummen 500 Kr. forhøjes til 1 000 Kr., saa at først de Kirkebudgetter, der naar op til 1 000 Kr., skal sendes ind til Ministeriet. Til den nugældende Lovs § 21 foreslaas tilføjet et nyt Punktum, som gaar ud paa, at hvis en Ejer af en Kirke ikke vælger en befuldmægtiget i sit Sted, saafremt Ejeren ikke selv bor i Sognet, skal Overtilsynet kunne gøre dette. Det har nemlig vist sig enkelte Steder, at en saadan Ejer af en Kirke undlod at vælge denne befuldmægtigede Mand og derved hindrede, at Kirkens Drift kunde gaa normalt.

Endvidere foreslaas det til den nugældende Lovs § 22, Stykke 7, at føje et nyt Punktum, gaaende ud paa, at hvis en Kirke er i Sameje, altsaa hvis der er flere Ejere af en Kirke, og Flertallet af disse, der repræsenterer over Halvdelen af Kirkens Værdi, ønsker, at den skal overgaa til Selveje, kan en enkelt Mand ikke hindre dette. Dette Forslag fremsættes ogsaa i Henhold til praktisk Behov, idet man har Eksempel paa, at en enkelt Mand har hindret en Kirkens Overgang til Selveje. Dette bør formentlig ikke kunne finde Sted.

Det tredie Lovforslag af kirkelig Art, som jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar Ændringer i Loven om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde af 30. Juni 1922. Der er i denne Lov givet Adgang til at faa en Indtægt ved Bortsalg og Fredning af Gravsteder. Ændringsforslaget her gaar ud paa, at denne Indtægt ikke helt og holdent skal bruges til Frembringelse af en Kapital, der i sin Tid kunde finde Anvendelse til Udvidelse af Kirkegaardene. Naar man staar overfor et Tilfælde, hvor der

nylig er sket en stor Udvidelse af Kirkegaarden, og hvor man altsaa kan forudsætte, at der ikke bliver Spørgsmaal om en Udvidelse i en længere Aarrække, foreslaas det, at der aabnes Adgang til, at den Indtægt, Kirken maatte faa ved disse Gravsteders Salg eller Fredning, kan indgaa paa Kirkens almindelige Budget, hvorved mange Kirker vil faa en højst tiltrængt forøget Indtægt.

Jeg skal fremdeles nævne, at der er en Bestemmelse i Lovens § 34, som sætter en Tidsfrist for Paaankning af en Synskendelse, idet denne Paaankning efter den nugældende Lov skal finde Sted en Maaned efter Synets Afholdelse. Men da Provstiudvalget skal stadfæste Synets Bestemmelse, bør Paaankningsfristen ændres til en Maaned efter, at Provstiudvalget har behandlet Sagen.

Den vigtigste Bestemmelse i dette Lovforslag angaar et Forhold, hvor en Kirke ikke er gaaet over til Selveje, hvor der er en privat Ejer af Kirken eller dens Midler, og denne private Ejer vedvarende undlader at opfylde Synets Udsættelse Kirken og Kirkegaarden vedrørende. For et saadant Tilfælde foreslaar Lovforslaget, at Kirkeministeren skal være bemyndiget til at gøre Udvej for, at Kirken kan overgaa til Selveje. Dette er i Overensstemmelse med gammel dansk Kirkeret, men man har i de nyere Love ingen særlig Hjemmel til at gaa denne Vej.

Jeg skal anbefale disse Lovforslag til det høje Tings Velvillie. For alle tre Lovforslags Vedkommende gælder det som nævnt, at de kun foreslaar smaa Ændringer og kun Ændringer, som Administrationen har fundet praktiske ved de i 1922 vedtagne Loves Udførelse i Praxis.

Til Slut skal jeg have den Ære at fremsætte for det høje Ting to Lovforslag vedrørende Skolevæsenet. Det ene gaar ud paa Ændringer i Lov Nr. 168 af 20. Marts 1918 angaaende Ordningen af den højere Undervisning i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner. I denne Lov er det bestemt, at der kan gives et Tilskud til de private eksamensberettigede Skoler i Storkøbenhavn, der i sin Tid valgte at forblive private Skoler, og der er i Loven givet Regler for Bestemmelsen af Størrelsen af dette Tilskud, idet denne f. Eks. for en Gymnasieskole skal beregnes i Forhold til den Udgift, som vedkommende Skoles Kommune har pr. Elev i Gymnasieskolen. Forholdet er altsaa dette, at den private Gymnasieskole i København skal have et Tilskud, der beregnes efter den Udgift, man i København har til de offent-